

Roses, punt clau per a Salvament Marítim a la Costa Brava davant d'emergències marítimes

A bord de l'embarcació especial de Salvament Marítim s'hi veu què passa quan entra un avís: ràdio, coordinació i sortida en minuts a la Costa Brava

En aquest mapa, Roses és una peça clau del dispositiu al nord del país per ubicació i per proximitat a trams especialment exposats. Salvament Marítim hi té base i hi va incorporar el 2023 la Salvamar Lyra, una unitat ràpida pensada per guanyar minuts quan l'avís és a tocar de costa o en punts delicats com entrades de port, canals o zones de roca. A dins d'una Salvamar no hi ha lloc per a grans discursos. Hi ha ràdio, pantalles, mans que van directes al que toca i una pregunta que es repeteix sempre: on és i què està passant, exactament? La resta —la pressa, la mar, el vent i la tensió d'un avís que pot anar de “remolc” a “problema gros”— ja ve després. I a la Costa Brava, això passa més sovint del que ens pensem. Les dades del registre públic d'emergències de Salvament Marítim apunten que el patró més habitual és el de la barca que queda a la deriva o sense govern, sobretot a l'estiu. Aquí és on una sortida ràpida marca la diferència. Quan entra l'avís, l'escena no és la del cinema. És més aviat un mecanisme ben greixat, amb ordres curtes i informació concreta. El flux, explicat de manera planera, acostuma a seguir aquest esquema: La base de Roses és, en essència, un punt de sortida. Però “tenir una embarcació” no és només tenir-la amarrada: vol dir tenir-la operativa i preparada per sortir quan toca, amb una tripulació que sap que el ritme no el marca un horari, sinó el mar. La Salvamar Lyra té base a Roses i es va incorporar a començaments del 2023. Des d'aquí, dona cobertura a un tram de Costa Brava on els avisos d'estiu són freqüents i on el relleu —cales, zones de roca, entrades de port i canals— no perdona una avaria mal posada. Una part important de la feina no es veu des de fora: la decisió d'activar recursos i orientar-los bé. El centre coordinador és qui posa ordre a la primera informació, que sovint arriba fragmentada: un mòbil amb poca cobertura, una posició imprecisa, nervis a bord. Al registre d'emergències analitzat al gran reportatge sobre la Costa Brava, el CCS Barcelona apareix com a centre gestor en més del 99% dels avisos (3.043 de 3.058). Això ajuda a entendre per què el primer pas —localitzar bé l'incident— és tan determinant: si la posició no és clara, els minuts es perden abans de començar. Quan el cas és més complex, la resposta deixa de ser “una embarcació i un remolc” i passa a ser una coordinació d'equip. A la Costa Brava, el dispositiu pot incorporar: No sempre cal tot això. Però quan cal, el secret és que no s'improvisa: s'activa. La majoria de serveis acaben en assistència i remolc, però alguns episodis recorden que el dispositiu també treballa en emergències complexes, amb risc vital o ambiental. Un dels casos que va posar la Costa Brava sota focus va ser l'enfonsament del pesquer Toni-Li Segundo davant de Roses (octubre del 2024), amb l'activació d'un operatiu per contenir una possible fuga de combustible. I el 2025, un altre episodi a Roses va tornar a evidenciar el risc a tocar de costa: una embarcació es va incendiar i els ocupants van haver de llançar-se al mar abans que la barca acabés enfonsant-se, segons va informar El País. Són excepcions dins d'un volum dominat per avaries, però expliquen per què el servei ha de tenir capacitat de resposta ràpida i coordinació constant. Quan una embarcació queda a la deriva davant d'una cala o una incidència es complica a la bocana d'un port, el factor decisiu és gairebé sempre el mateix: temps de resposta i coordinació. Amb el pes de la nàutica d'esbarjo i un litoral exigent, la Costa Brava es converteix en una de les zones amb més activitat per al dispositiu de Salvament Marítim a Catalunya.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/comarques/2026/02/23/roses-punt-clau-per-salvament-126996973.html>